

Παναγιώτης Μαυροειδής

Τα πιο τρελά τζιχάντια βαφτίστηκαν από τη Δύση ξαφνικά “πολιτισμένοι” και στη χειρότερη, “αντάρτες”. Διότι υπάρχουν και “καλοί” αντάρτες τελικά...

Σίγουρα όμως οι ορδές που κατέκλυσαν σε χρόνο ρεκόρ (και αυτό μαρτυράει πολλά και για τη φύση του **καθεστώτος Άσαντ**), καλοταϊσμένες, χιλιοπληρωμένες και άριστα εξοπλισμένες από ΗΠΑ, Τουρκία, Κατάρ, Ισραήλ κλπ, παίρνουν τα εύσημα της ανατροπής του “δικτάτορα Άσαντ”.

Οι **ΗΠΑ** χαίρονται χωρίς αμφιβολία, αλλά και δεν ξεχνούν ότι έτσι χάρηκαν και με τον **Μπιν Λάντεν** και τους **Ταλιμπάν** στο Αφγανιστάν και μετά βρήκαν το μπελά τους από τους “ιδιαίτερους” φίλους τους.

Το **Ισραήλ** αγαλιάζει. Αλλά δε θα αργήσουν οι πονοκέφαλοι με τα νέα αφεντικά στη Δαμασκό. Όσο ήταν στο τιμόνι ο Άσαντ **ούτε μια σφαίρα δεν έπεσε προς το Ισραήλ** κατά τη διάρκεια εισβολής και πολέμου σε Γάζα και Λίβανο.

Η **Τουρκία** πανηγυρίζει. Αλλά έχουν πάρει αέρα και οι Κούρδοι που έχουν άλυτο το εθνικό ζήτημα, ενώ επίσης στηρίζονται από ΗΠΑ και κανείς δεν ξέρει πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα

Το **Κατάρ** περηφανεύεται επίσης για τη συμβολή του.

Έτρεξαν και οι **Ταλιμπάν** να δηλώσουν ενθουσιασμένοι (που κάποιοι ασυλλόγιστα στην Ελλάδα τους θεωρούν ήδη “**αντιιμπεριαλιστική**” και προοδευτική δύναμη, απλά επειδή ταπείνωσαν τους πρώην συμμάχους τους ΗΠΑ).

Εννοείται δήλωσε μεγάλη χαρά και η **ΝΑΤΟϊκη Ελλάδα**, επικεντρώνοντας μάλιστα στην “**προστασία των αμάχων**”, εννοώντας βέβαια **στο έδαφος της Συρίας**, καθότι στο **Αιγαίο** δε χρειάζεται βοήθεια για να τους πνίξει.

Όλοι βέβαια, και καλά, εύχονται να “**πάνε όλα καλά και ειρηνικά**” στη συνέχεια.

Στην πραγματικότητα, το καζάνι της πολεμικής κόλασης στη Μέση Ανατολή ανεβάζει θερμοκρασία πάνω από τη θερμοκρασία βρασμού. Τα βάσανα των λαών της Συρίας, **είτε εκεί είτε στην προσφυγιά**, θα πολλαπλασιαστούν. Διότι τελικά, εκτός από τους **πολέμους των κρατών και του κεφαλαίου**, υπάρχουν και **οι λαοί**, που κανείς πρέπει να σκέφτεται.

Οι Άσαντ (πατήρ και υιός), όχι μόνο δεν ήταν αγγελούδια, αλλά τα είχαν κάνει όλα. Ενώ ήταν πάντα προστατευόμενοι της Ρωσίας, συνεργάστηκα κατά καιρούς και με τις ΗΠΑ στην πρώτη επιχείρηση κατά της “τρομοκρατίας” και με τους δεξιούς φαλαγγίτες στο Λίβανο. Βαρύνονται για εγκλήματα κατά των Παλαιστινίων ανταρτών και προσφύγων και κατά των Κούρδων και όλων των λαών της Συρίας.

Αυτό δεν κάνει ωστόσο τον **Μπασάρ Άσαντ** χειρότερο, το αντίθετο, από τους ομολόγους του στα σκοταδιστικά βασιλεία της **Σαουδικής Αραβίας** και τα υπόλοιπα του Κόλπου.

Το ξεχωριστό του “**έγκλημα**” είναι απλά ότι αυτός, όπως και ο **Σαντάμ του Ιράκ**, δεν ήταν σταθερά με τις ΗΠΑ, αλλά αντίθετα ήταν σύμμαχος της Ρωσίας, δηλαδή ενός ανταγωνιστικού πόλου στις ΗΠΑ, ενώ διευκόλυνε, (χωρίς να συμμετάσχει άμεσα παρότι βομβαρδιζόταν συνεχώς η Συρία) στην αντίσταση κατά του Ισραήλ !

Η Ρωσία φυσικά δε χαίρεται με την εξέλιξη. Δε μοιάζει όμως και πανικόβλητη. Το πρακτορείο **Tass** μετέδωσε ότι υπάρχει ήδη εγγύηση ασφαλείας από τους τζιχαντιστές για την **ασφάλεια των Ρωσικών Βάσεων στη Συρία**, μετά από σχετικές επικοινωνίες που έγιναν αρκετά γρήγορα. Λίγο αργότερα το επιβεβαίωσε **επίσημα ο Πεσκόφ**. Αν όντως είναι έτσι, μακροπρόθεσμα δε θα τηρηθούν. Θα μιλήσει ο **συσχετισμός**. Αυτό που προξενεί μεγαλύτερη εντύπωση είναι ένα άρθρο στο **κρατικό Ria Novosti** που εντελώς **ψυχρά** λέει το παρακάτω για τις εξελίξεις στη Συρία:

“Το κύριο πράγμα που πρέπει να καταλάβετε είναι ότι **η σελίδα** της ρωσικής εξωτερικής πολιτικής, όταν οι αποφάσεις λαμβάνονταν βάσει ιδεολογικών ή συναισθηματικών εκτιμήσεων, **έχει γυρίσει για πάντα**. Η Ρωσία ενεργεί αποκλειστικά **ρεαλιστικά**, εστιάζοντας μόνο στις **δικές της προτεραιότητες**. Είναι έτοιμη να παρέχει βοήθεια και υποστήριξη στους εταίρους και τους συμμάχους της σε αμοιβαία επωφελή βάση και ακριβώς εντός του πλαισίου μέσα στο οποίο εντάσσονται **τα συμφέροντά της**. Η χώρα μας δεν αναλαμβάνει πλέον την ευθύνη για τις τύχες των άλλων.”

Και καταλήγει **ακόμη πιο ψυχρά**:

“Το βασικό συμπέρασμα: κάθε χώρα είναι υπεύθυνη για τη μοίρα της και πληρώνει για τις αποφάσεις και τις πράξεις της, ανεξάρτητα”

Στο ερχόμενο διάστημα, θα μάθουμε προφανώς περισσότερα.

Αν είναι πάντως κάτι σίγουρο, είναι ότι όλοι αυτοί που σήμερα δηλώνουν χαρούμενοι, αισιόδοξοι ή ψύχραιμοι, πολύ σύντομα θα σφαχτούν άγρια μεταξύ τους, καταστρέφοντας ακόμη περισσότερο τους λαούς της Συρίας. Ήδη έχει ξεκινήσει η **αλληλοσφαγή στη ΒΔ Συρία...**

Με τραγικό τρόπο επιβεβαιώνεται ένα ξεχασμένο συμπέρασμα: Αν υπάρχει μια προοπτική για αξιοπρεπή ειρήνη, αυτή σχετίζεται με τη δυνατότητα **κοινού μετώπου των λαών της Συρίας, ανεξάρτητα από εθνοτικές και θρησκευτικές διαφορές και χωρίς την παρουσία ξένων στρατευμάτων** “προστασίας” (κατοχής στην πράξη), σε σύνδεση με τον αγώνα για την **ανατροπή** και των ντόπιων αστικών στηριγμάτων τους στη χώρα.

Αν σε κάποιους στενόμυαλους αυτό φαίνεται **“ανέφικτο”**, ας μείνουν με το να βλέπουν αμήχανοι τη σημερινή τραγωδία που οδηγούν οι δήθεν εφικτές λύσεις του **“διαίρει και βασίλευε”**, με την απειλή της κήρυξης των όπλων ξεχωριστών κρατών και με τα βρώμικα δολάρια εξαγοράς μισθοφόρων σε μια διαλυμένη χώρα.

Η νίκη των λαών σε **Συρία, Λίβανο, Παλαιστίνη** και όλη τη **Μέση Ανατολή**, περνάει μέσα από τη **χειραφέτησή τους και τη διεθνιστική τους αλληλεγγύη**. Αυτό θα συγκροτήσει τον **άξονα αντίστασης**.

Η απομάκρυνση των στρατευμάτων και βάσεων (πριν από όλα αυτών των **ΗΠΑ, ΝΑΤΟ**, που είμαστε γεμάτοι και στην Ελλάδα!) από την περιοχή, η **ανεξάρτητη Παλαιστίνη με ήττα του Ισραήλ**, είναι οι πρώτοι στόχοι.

ΥΓ: Παρατίθενται δύο παλαιότερα άρθρα σε αντίστοιχες καμπές του πολέμου στη Συρία. Ανεξάρτητα από την επιβεβαίωση ή διάψευση σε σημεία τους, διατηρούν την επικαιρότητά τους, αφενός για να γίνει κατανοητή η πολυπλοκότητα της διάταξης και του ρόλου των διαφορετικών δυνάμεων, όσο και για τη συζήτηση εντός διαφορετικών ρευμάτων της αριστεράς

Για τον πόλεμο στη Συρία και τη στάση της αριστεράς

Η αποχώρηση των ΗΠΑ από τη Συρία και η σημασία του νέου σκηνικού για την Ελλάδα